

ΙΕΡΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΜΟΝΗ
ΑΓΙΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ
ΑΦΙΔΝΑΙ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ
8η Νοεμβρίου 2015

Οι Άγιοι Άγγελοι στην ζωή μας

5

ΕΥΛΟΓΙΑΣ ΕΝΕΚΑ
Πρὸς Οἰκοδομὴν καὶ Παραμυθίαν

«Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα»¹

Διὰ τῆς ὡς ἄνω αἰτήσεως ζητοῦμεν ἀπὸ τὸν Κύριον τὸν ἄγρυπνον, τὸν ἀκοίμητον Φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Ἡ αἴτησις αὐτῆ εἶναι ἀπὸ τὰς πλέον θελκτικὰς

καὶ καταनुκτικὰς τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἄγγελοι προστατεύουν ὑπὸ τὰς πτέρυγὰς των τὰ ἀγνὰ παιδιά, ἀλλὰ ἐπὶ τῶν ἰδίων πτερύγων φέρονται τὰ ὄραματα ἢ ἀναπαύονται αἱ καρδίαὶ καὶ τῶν μεγάλων.

Μᾶς ἐγκαταλείπει ὁ Φύλαξ Ἄγγελος;

Εἶναι γεγονός, ὅτι ὁ Φύλαξ Ἄγγελος οὐδέποτε παύει νὰ ἐνδιαφέρεται δι' ἡμᾶς καὶ μᾶς προστατεύει, ὡς τοῦτο ἐξάγεται ἀπὸ τὸ χωρίον Ματθ. ιη' 10:

«Ὅρατε μὴ καταφρονήσητε ἑνὸς τῶν μικρῶν τούτων· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οἱ Ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς».

Ἄλλ' ἐπίσης εἶναι διδασκαλία σταθερὰ τῆς ἁγίας μας Ἐκκλησίας, ὅτι οἱ Φύλακες ἡμῶν οὗτοι Ἄγγελοι, λόγῳ

τοῦ ὅτι ἐκ πείρας γνωρίζουσι, πόσον μισητὴ εἶναι παρὰ τῷ Θεῷ πᾶσα παρακοὴ τοῦ θείου Νόμου, ἣτις ἔλαβε καὶ ἔνδικον μισθαποδοσίαν, τιμωρηθέντων τῶν ἀποστατησάντων ἀγγέλων, **ὡσαύκις βλέπουσιν ἡμᾶς ὀλιγορῶντας διὰ τὴν σωτηρίαν μας, χάριν τῆς ὁποίας ἐθυσιάσθη αὐτὸς ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, πικραίνονται, λυποῦνται, θλίβονται ἐπὶ τούτῳ.**

Μὴ δυνάμενοι δὲ νὰ βλέπωσι καὶ ἀντικρύζωσι τὴν τοιαύτην ἡμῶν ἀμελείαν καὶ ἀκρασίαν, πρὸς καιρὸν ὥρας, **πρὸς στιγμήν, ἀπομακρύνονται ἡμῶν ἢ ἐγκαταλείπουν ἡμᾶς.**

Τότε ὁ ἀντίδικος ἡμῶν διάβολος ἐπιπίπτει καθ' ἡμῶν καὶ εὐρίσκων ἡμᾶς μόνους, ἀλλὰ καὶ ἐρήμους τῆς Θείας Χάριτος, κατακυριεύει τοῦ λογικοῦ μας καὶ καταδυναστεύει τοῦ σώματός μας καὶ οὕτω μᾶς περιάγει αἰχμαλώτους του ὅπου ἂν θέλῃ.

Τὴν ἔνεκα τῆς ὀλιγορίας μας καὶ ἀμελείας ταύτης ἐγκατάλειψιν ἡμῶν ὑπὸ τοῦ Φύλακος Ἄγγελου, ἔχουσα ὑπ' ὄψει ἡ Μήτηρ ἡμῶν Ἐκκλησία, καὶ καλῶς γνωρίζουσα ὁποίους κινδύνους ἀποκινδυνεύομεν, ἂν ποτε διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους εὐρεθῶμεν μόνοι καὶ ἄνευ τῶν Φυλάκων ἡμῶν, **πλειστάκις τῆς ἡμέρας** καὶ διὰ μέσου πολλῶν προσευχῶν τῶν ἡμερονυκτίων ἱερῶν Ἀκολουθιῶν **δέεται καὶ πα-**

ρακαλεῖ, ἵνα μὴ ἀποστή ἀφ' ἡμῶν ἐφ' οἰφθήποτε λόγῳ ὁ Φύλαξ ἡμῶν Ἄγγελος.

Συμπέρασμα

Ναί μὲν κάθε ἄνθρωπος ἔχει παρὰ Θεοῦ τὸν ἰδιαίτερόν του Φύλακα Ἄγγελον, ἀλλ' ὁ Φύλαξ οὗτος Ἄγγελος, ὁ ἐντεταλμένος τὴν φύλαξιν ἡμῶν, ὡς ἂν βλέπει ἡμᾶς παραβαίνοντας τὸν θεῖον Νόμον καὶ πρὸς τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου ἀσεβοῦντας, ἢ ἀπομακρύνεται ἀφ' ἡμῶν ἢ καὶ ἐγκαταλείπει ἡμᾶς ὡς ἀδιορθώτους.

«ὦ Κύριε! Εὐδόκησον ἐν τῇ ἀπειρῳ Σου ἀγαθότητι καὶ εὐσπλαγχνία, ὅπως ὁ Φύλαξ μας Ἄγγελος μηδέποτε ἐγκαταλείψῃ ἡμᾶς.

Δὸς τῷ Φύλακι ἡμῶν τούτῳ τοὺς μακροθύμους οἰκτιρμούς Σου, ἵνα μὴ παύσῃ ποτὲ νὰ μᾶς φρουρῇ ὑπὸ τὰς πτέρυγας Του.

Ἴνα μᾶς καθοδηγῇ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν τῆς εὐσεβείας καθηκόντων ὡς πιστὸς Ὁδηγὸς καὶ Ἀδελφὸς ἡμῶν.

Ὡς ἄξιος πάσης ἐμπιστοσύνης Φύλαξ γνησίως καὶ εἰλικρινῶς ὑπηρετῶν τόσον εἰς τὸ θεῖον θέλημα ὅσον καὶ ἡμᾶς.

Ναί Κύριε! «Δι' ἀγγέλων Σου φαιδρῶν καὶ φωτεινῶν» κατεύθυνον τὰς ὁδοὺς ἡμῶν πρὸς σωτηρίαν, ρυόμενος ἡμᾶς τοῦ ἀντιδίκου ἡμῶν».

Ὁ Φύλακας Ἄγγελός μας στὶς δοκιμασίες μᾶς Διακονεῖ²

Κάποιος Μοναχός, ὀνόματι π. Ἀνθίμος, κοινοβίαζε σ' ἓνα Μοναστήρι γιὰ εἴκοσι περίπου χρόνια. Κατόπιν, μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Ἱεγουμένου καὶ Γέροντός του, πῆγε στὴν ἔρημο.

Γιὰ δέκα περίπου χρόνια ἦταν τελείως μόνος καὶ ἦσαν τὰ πιὸ σκληρά. Πολὺ ἀργότερα ἔκαμε μικρὴ συνοδεία ἀπὸ δύο Ἀδελφούς.

Πάνω στὸν ἓνατο περίπου χρόνο, τὸν χειμῶνα, ἀρρώστησε πολὺ. Ὁ πυρετὸς πρέπει νὰ ἦταν πολὺ ὑψηλός. Ἐβασανίζετο χωρὶς φωτιά, χωρὶς ἕνα ζεστὸ τσαΐ, χωρὶς καμμία ἀπολύτως βοήθεια, γιὰ τρεῖς ἐβδομάδες.

Κάποιο πρωῖνὸ κτύπησε ἡ πόρτα καὶ ἀκούσθηκε τὸ «Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων...». Μόλις καὶ κατὰφερε ξεψυχισμένα νὰ πῆ «Ἄμην».

Μπήκε μέσα ἓνας νέος Μοναχός, πολὺ ἀσκητικός, μὲ πρόσωπο ποὺ λαμποκοποῦσε ἀπὸ ἔκτακτη καθαρότητα...

- Πάτερ Ἀνθίμε,

σου ἔφερα λίγα ψάρια... **Θ**ὰ κάνουμε ψαρόσουπα, γιὰ νὰ συνέλθης λίγο...

Εσκυψε ὁ ἐπισκέπτης καὶ τοῦ φίλησε τὸ χέρι. **Α**ναψε φωτιά καὶ ζεστάθηκε λίγο τὸ κελλάκι. **Κ**αὶ ἔβαλε γιὰ νὰ βράση τὰ ψάρια. **Ο**σο ἐτοιμάζετο τὸ φαγητό, περιποιήθηκε τὸν ἄρρωστο, συγύρισε καὶ νοικοκύρευσε τοὺς δύο χῶρους, ποὺ εἶχε ὁ ἐρημίτης π. Ἄνθιμος. **Τ**οῦ ἔκανε ἐντριβές, τοῦ ἔδωσε τσαΐ καὶ ζεστή σουπα...

Αὐτὸ γινόταν γιὰ δύο ἑβδομάδες. **Σ**ιγὰ ὁ π. Ἄνθιμος συνήρχετο.

Ο Μοναχὸς εἶπε ὅτι τὸν ἔλεγαν π. Παῖσιο καὶ ὅτι ἀσκήτευε πιδ βαθεῖα στὴν ἔρημο. **Ο** δὲ π. Ἄνθιμος, ὅσο συνήρχετο, τόσο καὶ πιδ πολὺ πρόσεχε τὸν νέο Μοναχό, ὅτι εἶχε τάξι σὲ ὅλα: στὸ καθάρισμα, στὸ φαγητό, στοὺς κανόνες του, στὶς ἀγρυπνίες του, στὶς νηστείες του αὐστηρότατος...

Ενα πρωῖνὸ ρώτησε ὁ ἐπισκέπτης Μοναχὸς τὸν π. Ἄνθιμο ἂν θέλῃ νὰ κοινωνήσῃ. **Κ**ι ἐκεῖνος δέχθηκε. **Τ**ὴν ἄλλη μέρα, πρὶν ξημερώσῃ, ἦρθε ὁ παπα-Γρηγόρης ὁ Πνευματικὸς, γνωστὸς σὲ ὅλους, καὶ τὸν κοινώνησε. **Τ**ὸν συνάδευε μὲ λαδοφάναρο ὁ π. Παῖσιος. **Α**ὐτὴ του τῆ Θεῖα Μετάληψι τὴν θυμὸν γιὰ πολλὰ χρόνια ὁ π. Ἄνθιμος. **Η** θεῖα εὐφροσύνη γιὰ πολλὰς

μέρες καὶ νύκτες τὸν συντρόφεινε συνεχῶς. **Εἶ**χε τὴν αἰσθησι ὅτι εἶχε ἐνδυθῆ θεοῦφαντα τὸν Ἴδιο τὸν Κύριο καὶ Σωτῆρα του...

Στὸ τέλος τῆς τρίτης ἑβδομάδος ὁ π. Ἄνθιμος εἶχε τελειῶς συνέλθει. **Ο** π. Παῖσιος τὸν χαιρέτησε μὲ ἐδαφιαία μετάνοια καὶ ἔφυγε! **Ε**ξαφανίσθηκε! **Α**πὸ τότε δὲν τὸν ξαναεἶδε!...

***

Σὲ **μία** πανήγυρι στὴν Σκήτη, συνάντησε ὁ π. Ἄνθιμος τὸν παπα-Γρηγόρη καὶ τὸν εὐχαρίστησε, γιὰ τὸν κόπο ποὺ ἔκαμε ν' ἀνέβῃ τόσο σκληρὸ μονοπάτι, γιὰ νὰ τὸν κοινωνήσῃ.

- **Κ**αὶ πότε ἐγινε αὐτό;... ρώτησε ὁ παπα-Γρηγόρης.

- **Τ**ὸν χειμῶνα, ποὺ ἤμουν ἄρρωστος...

- **Ε**, δὲν ἤμουν ἐγώ,... ἀνταπάντησε ὁ παπᾶς.

- **Μ**α τότε ποιὸς ἦταν; Καὶ ποιὸς ἦταν καὶ ὁ π. Παῖσιος;...

- **Ε**λα, γιὰ πές μου, τί ἐγινε;

Καὶ ὁ π. Ἄνθιμος τὰ εἶπε ὅλα...

Καὶ ἡ ἀπάντησις τοῦ παπα-Γρηγόρη:

- **Ε**λα, εὐλογημένε!... **Ο** Ἄγγελός σου ἦταν... **Θ**ὰ σοῦ τὸν ἔστειλε ἡ Παναγία μας... **Δ**ῶσε δόξα στὸν Θεὸ καὶ τέλος...

Ετσι ἀπλᾶ καὶ ἀνερμήνευτο ἔληξε ἓνα μεγάλο γεγονός...

1. Ἀρχιμανδρίτου Γερβασίου, Χ. Παρασκευοπούλου, *Ερμηνευτικὴ Ἐπιστοασία ἐπὶ τῆς Θεῖας Λειτουργίας*, σελ. 177 κ. ἑ., ἐν Πάτραις 1958. Ἐπιμέλ. ἡμετ.

2. Πρωτοπρεσβυτέρου Στεφάνου Κ. Ἀναγνωστοπούλου, *Ἐμπειρίες κατὰ τὴν Θεῖα Λειτουργία*, σελ. 472-473, Πειραιᾶς 2003. Ἐπιμέλ. ἡμετ.